

Sag C-280/04

Jyske Finans A/S mod Skatteministeriet

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Vestre Landsret)

»Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt B, litra c) — fritagelser — fritagelse for levering af goder, der ikke har givet ret til fradrag — et leasingselskabs salg af brugte køretøjer — artikel 26a — særordning for salg af brugte genstande«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat L.A. Geelhoed fremsat den 22. september 2005 I - 10686
Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. december 2005 I - 10704

Sammendrag af dom

1. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — fælles merværdiafgiftssystem — fritagelser i henhold til sjette direktiv — fritagelse for levering af goder, der ikke har givet ret til fradrag — nationale bestemmelser, hvorefter der opkræves afgift af transaktioner, hvorved en afgiftspligtig person videresælger goder efter at have ladet dem indgå i sin virksomhed, og som ikke har givet adgang til fradrag — lovligt [Rådets direktiv 77/388, art. 13, punkt B, litra c), og art. 17, stk. 6]*

2. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — fælles merværdiafgiftssystem — særordning for salg af brugte genstande — begrebet afgiftspligtig videreforhandler — virksomhed, som videresælger brugte køretøjer, som er købt brugt til brug for dens leasing-virksomhed — omfattet*
[Rådets direktiv 77/388, art. 26a, punkt A, litra e)]

1. Bestemmelserne i artikel 13, punkt B, litra c), i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 94/5 om fritagelse for levering af goder, der ikke har givet adgang til fradrag i overensstemmelse med direktivets artikel 17, stk. 6, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter der opkræves merværdiafgift af transaktioner, hvorved en afgiftspligtig person videresælger goder, hvis anskaffelse ikke har været undtaget fra retten til fradrag i medfør af artikel 17, stk. 6, i direktiv 77/388, med senere ændringer, efter at have ladet goderne indgå i sin virksomhed, selv om anskaffelsen, fordi den er sket fra afgiftspligtige personer, der ikke har kunnet deklarere merværdiafgift af godernes pris, ikke har givet adgang til fradrag.

kun omfatte levering af goder, hvis anskaffelse har været undtaget fra retten til fradrag i medfør af den nationale lovgivning. Bestemmelsens ordlyd giver i denne henseende ikke grundlag for andre fortolkninger, der skulle gøre det muligt at undgå, at en afgiftspligtig person, der ikke kan påberåbe sig en sådan undtagelse, bliver udsat for dobbelt afgiftsbelastning.

(jf. præmis 23, 24 og 26 samt domskonkl. 1)

Eftersom fællesskabsretten ikke til dato indeholder nogen bestemmelse, der opregner de udgifter, der er udelukket fra fradragsretten for merværdiafgift, kan medlemsstaterne opretholde deres eksisterende lovgivning på dette område, indtil fællesskabslovgiver fastsætter en fællesskabsordning for undtagelser. Den fritagelse, der er fastsat i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra c), kan derfor

2. Artikel 26a, punkt A, litra e), i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 94/5, som vedrører en særordning med afgift af den afgiftspligtige videreforhandlers fortjenstmargen ved levering af brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, skal fortolkes således, at en virksomhed, der som et normalt led i sin virksomhed videresælger køretøjer, som den har købt brugt til brug for sin leasingvirksomhed,

og for hvem videresalget på tidspunktet for købet af den brugte genstand ikke er det væsentligste formål, men kun det sekundære formål, der er accessorisk i forhold til udlejningen, kan anses for en »afgiftspligtig videreforhandler« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i denne bestemmelse.

På markedet for brugte køretøjer ville opkrævning af afgift af hele salgsprisen ved levering fra leasingselskaber fordreje konkurrencen til skade for disse selskaber og til fordel for bl.a. brugtvognsforhandlere, der er omfattet af ordningen med afgift af fortjenstmargenen. For at imødekomme købernes berettigede forventning om at betale samme pris for køretøjer af tilsvarende kvalitet, hvad enten de sælges af en

brugtvognsforhandler eller af et leasingsselskab, kan sidstnævnte fornuftigvis kun reagere ved at overvælte den skyldige merværdiafgift på salgsprisen med den følge, at virksomhedens fortjenstmargen reduceres tilsvarende. Anvendelsen af den ordning, der er fastsat i sjette direktivs artikel 26a, på leasingselskaber, der driver virksomhed på sådanne betingelser, gør det således muligt at sikre det formål, som fællesskabslovgiver har tilstræbt med vedtagelsen af denne ordning, dvs. at undgå dobbelt afgiftsbelastning og fordrejning af konkurrencen på området for brugte genstande.

(jf. præmis 28, 40, 41 og 44
samt domskonkl. 2)